

Література

1. Звягольська І. М. *Форми і методи навчання іноземних студентів в умовах модернізованого освітнього середовища кафедри мікробіології, вірусології та імунології* / І. М. Звягольська, В. П. Полянська, Т. В. Дерев'янка // Актуальні питання медичної (фармацевтичної) освіти іноземних громадян: проблеми та перспективи : збірник статей навч.-наук. конф. з міжнар. участю. – Полтава, 2018. – С. 33–36.
2. Звягольська І.М. *Шляхи підвищення навчально-пізнавальної діяльності студентів при вивченні дисципліни «Мікробіологія, вірусологія та імунологія» у вищому медичному закладі* / І.М. Звягольська, Т.В. Дерев'янка, В.П. Полянська // Актуальні питання лінгвістики, професійної лінгводидактики, психології і педагогіки вищої школи : матеріали IV Міжнародної наук.-практ.конф. – Полтава, 2019. – С.125–130.

ІНФОРМАЦІЙНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ НА КАФЕДРІ МЕДИЧНОЇ БІОЛОГІЇ

*Дубінін С.І., Ваценко А.В., Улановська-Циба Н.А., Передерій Н.О.,
Рябушко О.Б., Клепець О.В.*

Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава

Освітній процес у вищому навчальному закладі повинен відповідати світовим стандартам вищої школи, забезпечувати активне мотивоване здобуття студентами професійних знань та набуття якісної освіти. В сучасних умовах навчання студентів потребує вдосконалення та оновлення форм і методів, а також засобів навчання. Впровадження інформаційних технологій для підготовки майбутніх спеціалістів зумовлене зростанням кількості навчальної інформації, необхідністю її швидкого засвоєння, узагальнення та аналізу, систематизації всього комплексу теоретичних знань. Оновлений зміст освіти, сучасні методи та інформаційно-методичне забезпечення навчання зумовлюють формування компетентностей студентів. Використання сучасних методик та нових освітніх технологій є інтеграцією медіа-освіти в систему роботи викладача [2, 4]. Головними спрямуваннями інновацій у вищій школі повинні стати: індивідуалізація навчальної діяльності студентів, активізація їх навчання, підвищення рівня мотивації та відповідальності за якість засвоєння навчального матеріалу, необхідного для підготовки сучасного спеціаліста [1].

Інформаційно-методичне забезпечення – це система необхідних і достатніх умов навчання, що гарантують задоволення потреб в інформаційних джерелах. Інформаційне забезпечення здійснюється навчальними книгами (підручниками, навчальними посібниками тощо) та електронними ресурсами. Методичне забезпечення реалізується через обов'язковий супровід навчальної діяльності студентів методичними матеріалами. При розробці методичних матеріалів враховуються ті обставини, що на самостійну роботу студента відведена значна частка навчального часу. Тому методичні рекомендації до всіх видів навчальної діяльності студентів містять інформацію щодо засобів та процедури контрольних заходів, їх форми та змісту, методів розв'язання вправ, джерел інформації.

Сучасний викладач – це той, хто активно працює над саморозвитком, самовдосконаленням, збагаченням наукових, технологічних і мето-

дичних знань в умовах інформатизації суспільства. У світі електронної культури викладачі опановують нові технології навчання, творчо працюють, здобуваючи нові компетенції, вдосконалюють інформаційно-методичну роботу, є ініціаторами і реалізаторами ідей модернізації змісту освіти. Їх робота спрямована на створення умов для ефективної роботи зі студентами та отримання позитивного результату навчання. За допомогою комп'ютера з відповідним технічним та програмним забезпеченням відбувається процес підготовки і передачі інформації студентам. При цьому необхідно пам'ятати про те, що комп'ютер не може повністю замінити викладача, а лише доповнює його [3].

Традиційними формами навчання при вивченні медичної біології у вищих навчальних закладах є практичні заняття, лекції та позааудиторна індивідуальна самостійна підготовка.

Для ефективного навчання студента у вузі необхідно, щоб він був ознайомлений зі змістом теми, одержав повний об'єм інформації з питань теми під час самопідготовки при вивченні матеріалу за підручником, посібниками, збірниками тестів, комп'ютерними програмами тощо. Оскільки обсяг інформації може бути великим, зрозуміло, що рівень та ефективність самопідготовки до практичних занять суттєво залежить від його методичного забезпечення.

Колектив кафедри медичної біології працює над удосконаленням інформаційно-методичного забезпечення освітнього процесу. З цією метою нами розроблені навчальні посібники до всіх модулів дисципліни «Медична біологія» та «Практикум для практичних занять із медичної біології» для україномовних, російськомовних і англомовних студентів.

Інформаційно-методичні технології забезпечення дисципліни є ефективними і при оцінюванні знань студентів. Для оцінювання досягнутого студентом рівня сформованості знань, умінь і навичок призначені тестові завдання, які на сучасному етапі використовуються для встановлення відповідності рівня навчання студента вимогам стандартів вищої освіти [5].

Викладачами кафедри медичної біології підготовлені комп'ютерні програми, які дозволяють проводити тестування студентів у комп'ютерному класі кафедри. Тестування студентів проводиться у двох режимах: навчання та контроль. Знання студентів перевіряються у тестовому режимі як за матеріалами до кожного практичного заняття, так і в цілому за модуль та весь навчальний курс. Комп'ютерне тестування за умови наявності якісних тестових завдань дозволяє оперативно та об'єктивно оцінити і порівняти рівень підготовки студентів.

Отже, інформаційно-методичне забезпечення на кафедрі медичної біології – це одна з головних складових організації навчального процесу, яка забезпечує його повноцінне наповнення.

Література

1. Горшунова Н.К. Інноваційні технології в підготовці лікаря в системі безперервної професійної освіти / Горшунова Н.К. // Фундаментальні дослідження. – 2009. – № 2. – С. 87-88.
2. Закон України про вищу освіту : за станом на 1 лип. 2014 р. № 1556-VII / Відомості Верховної Ради України. – 2014. – т. 2004, №37-38.
3. Компетентнісний підхід в освіті: теоретичні засади і практика реалізації : матеріали методол. семінару (Київ, 3 квіт. 2014 р.) / Нац. акад. пед. наук

України [редкол.: В.Г. Кремень, В.І. Луговий, О.І. Ляшенко та ін.] – К.: Ін-т обдарованої дитини НАПН України, 2014. – 370 с.

4. Опар Н.В. Особливості нормативно-правового забезпечення якості вищої освіти в Україні в умовах Євроінтеграції / Опар Н.В. – Режим доступу: http://el-zbirn-du.at.ua/2015_1/22.pdf
5. Застосування інноваційних технологій як запорука підвищення ефективності та якості навчання у вищій школі / [Дубінін С.І., Ваценко А.В., Пілюгін В.О., Улановська-Циба Н.А, Передерій Н.О., Рябушко О.Б. та ін.] // Медична освіта. – 2016. – № 4. – С. 12-14.

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ НА УРОКАХ ПРИРОДНИЧОГО ЦИКЛУ

Зайцева І.О., Руча А.В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

У сучасному світі в школах навчаються діти з найрізноманітніших груп. Велика кількість з них потребує особливих освітніх потреб (ООП). До числа дітей з особливими освітніми потребами належать не лише учні з обмеженими можливостями, порушеннями психофізичного розвитку чи інвалідністю, а й учні, які мають порушення поведінки, діти з іншого культурного чи мовного середовища, діти-біженці, діти – представники релігійних меншин, а також обдаровані діти [1, 5]. Створення умов для реалізації конституційних прав і державних гарантій всім учням у будь-якому куточку України є край важливим у наш час. Інклюзивна освіта – це реалії сучасної нової української школи.

Станом на 2018/2019 н.р. 8 417 інклюзивних класів відкриті в 3 790 закладів середньої освіти. Кількість асистентів учителів в інклюзивних класах складає 7 636. Протягом 3 років кількість інклюзивних класів зростає в 3,1 рази, кількість шкіл, що мають інклюзивні класи, в 2,5 рази, а кількість дітей, що здобувають у них освіту, зростає в 2,8 рази [1]. Дивлячись на статистику, а саме кількість дітей з особливими освітніми потребами, стає зрозуміло, що інклюзивна освіта – невід'ємна складова сучасної освіти.

Для дітей з особливими освітніми потребами, що зумовлені психофізичними порушеннями, необхідна постійна підтримка та супровід фахівця-асистента (корекційного педагога, соціального педагога, психолога). У деяких випадках доцільно розглянути можливість виступати у ролі асистента дитини одному з батьків [2, 6]. З цією метою українським законодавством введена посада «асистента вчителя», що дало можливість запровадити ключову методику інклюзивного навчання – спільне викладання. Це така організація навчання у класі, коли спеціалісти (учитель та спеціальний педагог чи асистент учителя) разом здійснюють викладання в єдиному фізичному просторі (класі), у різноманітній за складом групі учнів, серед яких є діти з особливими освітніми потребами.

Як показала практика застосування спільного викладання, цей спосіб викладання підвищує ефективність навчання як самих дітей з ООП, так і в цілому усіх учнів класу [5]. Цей важливий аспект запровадження інклюзивного навчання у загальноосвітніх школах ще потребує подальшого